

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 luna 2 cor.

Tri de Duminecă pe an — 4 coroane. — Pentru România și trinitate pe an: 40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA: Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 h., și timbru de 60 bani de fiecare publicațiune.

Atât abonaamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Serisori nefracate nu se primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Gimnasiul din Brașov.

Gaudeamus igitur.

E sârbătoare la Brașov. Sârbătoare mare. Sunt acum 50 de ani, protopopul Ioan Popașu în ședința reprezentanței de la biserică sf. Nicolae din Brașov-Scheiu a grăit: „Singura garanție a tuturor drepturilor naționale sunt și vor fi bărbații națiunii române credincioși, desevirșiți prin școli și înzestrați cu științe solide, cari numai în școli se pot forma de către națiune după lipsele ei.”

Adevărul grăia protopopul. Și adevărul grăia Eforia școlară în hârtia sa din 9/21 Maiu 1851 zicând: „Pe lângă biserică, școala este singura mântuire, scăpare și scut apărător al viitorului și al fericirii noastre naționale. Dacă națiunea noastră în viitorul timpuri din urmă nu afla în bărbații săi apărători înțelepți, ea se afla în cel mai vederat pericol de a căde cu totul, pentru-ca să nu se mai poată ridica.”

Așa gândiau în veci neuitații brașoveni acum cincizeci de ani. Și gândurile lor cele bune au aflat răsădit în sufletul unui mare arhieru. „Cu mare mângâiere am văzut din hârtiile mie așternute prin domnul protopop Ioan Popașu propusul cel nobil al Domniilor Voastre, de a ridica un gimnasiu român — le scrie Andreiu Șaguna Românilor din Brașov.

Sufletul lui Ioan Popașu și grija neadormită a marelui Andreiu au încălzit inimile comercianților și cei învețați cu gândul câștigului eată se întreceau în jertfirea pe altarul culturii naționale. Ei zic: „Am hotărât, ca să nu ne lăsăm de această întreprindere, de am merge pe jos măcar până la înălțatul Tron împărătesc la Viena, ca să cădem acolo în genunchi și să ne rugăm.”

Și nu s'au lăsat. Ci mai virtos întărindu-se unii pe alții în iubirea de neam, au dăruit cu inima veselă pentru fericirea celor viitori și astfel în anul Domnului 1850 s'a deschis în casele Băcanului din Brașov clasa primă a celui dintâiu gimnasiu românesc de religiunea „pravoslavnică”, cum vorbeau întemeietorii lui.

Au trecut de atunci cincizeci de ani. Sute și mi de odrasle ale iubitorului nostru popor s'au adăpat la acest isvor dătător de viață națională. Câți bărbați vrednici de ai bisericii noastre nu și-au jertfit ciasuri și zile și ani de ai vieții muncind mereu, în umbră și fără toiu la înaintarea și întărirea acestui măreț institut național bisericesc?

Cu pioasă pomenire ne aducem aminte acum de bărbatul Provedinței, în veci neuitatul episcop Ioan Popașu. El a fost făclia însuflețirii, din sufletul lui românesc a răsărit schinteia, el este adevăratul întemeietor al gimnasiului românesc drept-credincios din Brașov. Și dacă ar fi ascultată dorința tainică a iubitorilor de neam, începând cu ziua de astăzi, această fală a noastră, unicul nostru lyceu, pentru toți vecii ar trebui să poarte numirea: „Gimnasiul Ioan Popașu.”

Și ne aducem aminte și de Tine, bunule și mare Părinte, care nu ai seamăn între noi, Andreiu, care ne-ai zidit cetate tare și numele Tău ni-l ai lăsat scut de apărare.

Și cu voi împreună, sfinți părinți, pomeniți să fie în sufletele noastre toți, câți au jertfit rodul muncii lor pentru înființarea acestui măreț palat al luminilor, toți câți cu înțelepciunea lor și cunoștințele lor au fost propovăduitorii culturii românești în acest palat. Nu vă uităm nici odată, Constantin Popașu, Nicolae Străvoiu, Nicolae Ciurcu și voi mulți, efori ai școalelor românești, cari pururea gândul l'ați avut îndreptat spre binele nostru. Și cum să uităm pe primul

director Muntean, pe bravul Meșotă, pe însuflețitul Lăpădat?

Mari au fost înaintașii nostri, că din sârbăcia lor ni-au lăsat nouă bogății și duhul lor încălzește până astăzi sufletele noastre. Ce eram acum cincizeci de ani? Sârbăcie, vai și amar. Din nimic a făcut marele Andreiu metropolie românească, a ridicat sute de școli pentru popor, a făcut tot ce avem astăzi la Sibiu și nimic nu este, ce nu dînsul a făcut. Din dăni creștinești au ridicat bravi din Brașov gimnasiu și școală reală și școală comercială. Bani bisericii îi dau pentru școli, că nu este mântuire fără lumina cunoștinței.

Intrebați, cum s'a făcut gimnasiul din Brad? Și cine a dat bogățiile Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român? De unde s'a adunat suta de mi de florini ai societății teatrale? Cine le-a dat toate? Poporul românesc.

O, e bun poporul românesc. E bun afară din cale și darnic. Încălziți-i sufletul cu iubirea de neam și se face isvor de bogății sârbăcia lui. Aprindeți-l gândul spre bine și lumea se miră de hârnicia lui. În vârtegiu de astăzi al iubirei de sine voi, da-scăli ai marelui gimnasiu, înălțați stindardul altruismului și al iubirii de neam, că bogăția pământului nu se poate măsura cu raiul sufletului încălzit de dragostea frățească.

Credința, nădejdea, iubirea fie luferii gimnasiului român din Brașov. Credința în dreptatea marelui Dumnezeu, nădejdea în viitorul de aur al poporului nostru și iubirea între frați. Cunoaștem pe bărbații, cari astăzi conduc destinele acestui măreț institut de cultură românească și avem toată încrederea într'înși.

Nu cearta căutăm, ci pacea și înțeleger ea cea bună. Să înălțăm sufletele noastre peste miseriile luptelor de toate zilele și în aceste zile de românească însuflețire, jurământ să

punem unul fiștecare, că din toate puterile noastre vom urma pilda frumoasă a strămoșilor și toldeauna nu-mai binele obștei îl vom face și noi.

Suntem cu gândul astăzi la Brașov și sârbătorim împreună cu frații de acolo iubileul de 50 de ani ai gimnasiului Ioan Popașu. Ne fericim, că am putut ajunge ziua de astăzi și trimitem frățești salutări corpului profesoral și bisericilor proprietare, cari pot să fie mai ales mândre de odorul lor.

Vivat, crescat, floreat!

Congresul bisericii sârbesti. Ziarul „Zastava” anunță, că deputații congresului sârbesc, adunându-se în Agram, au ales o comisiune, pe care au însărcinat o să facă pașii necesari pe lângă primul ministru Széll, pentru a hotărî convocarea din nou a congresului bisericesc proroga pentru la toamnă.

Fondul Iancu și ministrul de interne. Nu-i lasă pe patrioți nici să doarmă umbra viteazului nostru Iancu. — În „Pesti Napló”, numărul de ieri (10 Iulie n.), cetim acum următoarele:

„Înainte de asta cu câteva luni și la însărcinarea din partea ministrului de interne, autoritatea administrativă a confiscat banii colectați între Valahii pentru monumentul lui Iancu. Comitetul acestui monument s'a adresat apoi ministrului de interne cu rugarea, ca să le înapoieze banii confiscați, deoarece ce ar vră să-i restituie fiecărui contribuent. Ministrul de interne însă n'a îndeplinit cererea, chiar și numai din motivul, că cercetarea în cauza colectei pentru monument încă nu e terminată; ear' de altă parte, fiindcă colecta s'a pornit fără îngăduința autorităților, — se va porni cercetare și în contra singuraticilor membri ai comitetului colectant.”

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

CANTATA

la iubileul de 50 ani al gimnasiului din Brașov.

I.

Cu inima ferbinte
Copil, să ne-adunăm,
Și-a moșilor morminte
Cu fiori să ne-unuim,

Căci et ne ridicară
Acest măreț altar,
Științei închinându-l
Pe veci fără hotar!

II.

Cufundat în întinerec greu gema un vechiu popor,
Jale grea era trecutu-l, viitoru-l negru nor.
Când, ah, când puté-ra bietul să mai scape de-al său chin?
Când lucé-ra cerul aspru pentru dînsul mat senin?

III.

(O voce.)

Cu armele științei
Inarmă mîntea ta,
Ea singură, Române,
Din chin te va scăpa.

Tu gingașelor Muse
Înalță sfânt altar,
Și ele alunga-vor
Din piept al tău amar!

IV.

Cu braț vînjos veniți, copii,
Un templu să clădim,
Și mândru când va străluci,
Științei să-l sfințim!

Aduceți stînci, aduceți rar,
Zidirea s'o durăm
Și Muselor măreț altar
Cu drag să ridicăm!

V.

Fata templul se înalță fahic, mândru către nori;
Pe altar aduceți jertfe, puneți lauri, puneți fiori!
Via în sinu-l se aprinde al științei foc divin,
Rațe mândre de lumină împregiur se varsă lin.

Românești din patru unghiuri mulți la pragul lui sosesc,
Mîntea lor și-o luminează, inimile și încălzesc.
Fată vremea se strecoară, crește-al anilor șirag;
Templul nostru stă puternic, Musele-l privesc cu drag!

VI.

Cerescule Părinte,
Genunchiți noi plecăm,
Ș'o rugă prea ferbinte
La trombiți îndreptăm

Tu, Doamne, odihnește,
Pe-ai nostri buni strămoși,
In ceriuri îi primește,
Rugămu-ne pioși!

Ear' templul nostru ține-l
Cu dreapta ta încins,
De viscole și rele
Să fie neatins.

De bine fă-l să fie
Un nesecat isvor,
In vecl să lumineze
Al nostru scump popor.

Ascultă ruga noastră,
Puternic Dumnezeu,
Că-n vecl noi lauda-vom
Prea sfânt numele Tău!

A. Bârseanu.

ODĂ

la iubileul de 50 ani al gimnasiului gr. or. român din Brașov, ținut în 29 Iunie 1900.

Motto: „Eu sunt buciumul viei, eară voi vitele”. (Ioan XV. 5.)
„Dintru adane am strigat către tine, Doamne” (Ps. C. XXIX, 1.)

In sinul munților Carpași
Născut din ghindă de stejar,
— Palat de muse pentru frați —
Tu n'at de viscole habar!

Cincizeci de ani trăiți în dor
De-a face neamului eroi,
It împlinești, nemuritor,
Și mândri ni-s cu tine, noi, —

Apropierea maghiaro-română.

(S) Privim cu satisfacție noua direcție în gândirea cercurilor conducătoare, cari se ved hotărâte a abandona politica de violentare Tisza-bánffy-stă, pe care o și condamnă cu asprime.

În șirul argumentației sale „Budapesti Hirlap” caută punctele comune, de interes comun în trecut, pentru Români și Maghiari, întru menținerea și întărirea Ungariei; puncte, asupra cărora nu credem că este lipsit de interes să insistăm și noi, cu atât mai mult, cu cât adevărul istoric reclamă aceasta.

„Viața împreună a Românilor și Maghiarilor, în curgere de mai multe sute de ani, a creat o adevărată afinitate pacinică, frățescă între cele două națiuni”. Și mai departe, se spune: „În exercițiul liber al limbei și cultului nici atunci n'au fost supărați (Români), când religionea catolică era persecutată cu violență” (în Ardeal, de reformați).

Nici-odată, de fapt, o adâncă vrăjmașie între poporul maghiar și cel român n'a existat, ci adeseori îi vedem luptând împreună, nu numai contra vrăjmașilor din afară, contra Turcilor și Tatarilor, mântuind țeara și măbind gloria Coroanei, — dar îi vedem adeseori împreună luptând în contra opresorilor.

Îi vedem alături în revoluția din veacul XV, contra Episcopului Ardealului, Lépes, care exploata într'un chip nedrept și nemilos pe iobagii de pe domeniile episcopale; îi vedem alături în revoluția contra nobilimii, sub conducerea lui Dosa; îi vedem în totdeauna alături în suferințe, până atunci, până când a fi nobil, a avea prerogative nobilitare, ajunge să însemneze a fi maghiar.

Dela această dată Românul nu mai suferit e în țara sa străbună, numai datorită de împlinit are, de drepturi nici urmă nu-i, și el este suferit numai pe pământul, pentru a căruia apărare a versat atâtea sudori de sânge, în schimbul dreptului de a trăi, ca să muncească pentru alții.

Iar libertatea cultului religios, exercițiul nesupărat al religiei strămoșești, de care strâns este legată naționalitatea și limba Românului, în

ce situație ajunge în aceste vremuri?

„În exercițiul liber al limbei și cultului nici atunci n'au fost supărați”?

O tristă dovadă de contrar ne este martiriul marelui nostru Episcop Sava Brancovici, care după ce a fost prigonit și chinuit, a murit o moarte de martir, în apărarea Bisericii române-ortodoxe din țeara noastră.

Nu aici trebuie căutate punctele comune în trecutul celor două neamuri; se pot însă atribui actele de violență, în special contra Românilor, clasei dominante din vremuri, clasei superioare, zise nobilitare; și astfel amarăciunile din trecut atribuindu-le unei lupte de clase, ar fi să înceteze, — în pregătirea unui viitor comun, asupra cărui din trecut să se reverse numai amintirea gloriei militare, care este operă româno-maghiară, și care este în mare parte și va fi temelia marelui puteri austro-ungare.

Dacă lupta dintre Români și Maghiari adeseori pare îmbrăcată în haina luptei de rasă, nu blajinul popor român este vina la aceasta, ci șovinismul maghiar, care intronându-se în scaunul opresiunii socotește de o datorie a sa de a împuti neamul strănepoților lui Árpád, prin transfugi, renegați din alte neamuri, și forțând la o renețare generală trei milioane de Români, pentru gloria „ideei de stat maghiar”.

Ear Românul, care își iubește limba, își apără neamul, în fața opiniei publice maghiare șovinizate e prezentat ca „trădător al patriei”!

Iată lupta, iată provocătorii!

De aceea cu satisfacție am primit declarațiunile pacinice ale indicatului articol din „Budapesti Hirlap.”

Terminând, credem că este de cuviință să mai reflectăm la un punct din zisele organului budapestan: „cultura română mai inferioară mai târzie, trebuia să primească cultura maghiară de conducătoare a sa.” Și aici nu putem să nu ne exprimăm mirarea, cum poate crede autorul, că ar fi cu putință, ca Românii să-și satisfacă exigențele intelectuale prin primirea culturii maghiare de conducătoare, când această cultură nu este

mult mai dezvoltată, pe de-o parte, ear pe de altă parte, este cu totul deosebită de geniul poporului Român.

Pentru neamul românesc există o singură cultură, națională, al cărei centru este în București, ori în ce împrejurări și în ce condiții politice s'ar găsi Românii. Căci după-cum o singură limbă vorbește toți Românii dela Dunăre până peste Carpați, o singură cultură și literatură română poate exista.

Protestări protestante.

În zilele acestea s'a ținut în Mezöberény o adunare a protopresbiteratului evanghelic din cercul Arad Bichiș. Discursul rostit de dl Dr. Zsilinszky, inspector bisericesc districtual, la acea adunare, merită să fie remarcat, cu atât mai mult, cu cât oratorul condamnă cu multă amarăciune situația creată chiar și bisericii protestante prin aplicarea legilor politice-bisericești, — ale căror dezastruoase urmări toată lumea bine chibzuitoare a putut să le prevadă.

„Biserica evanghelică — zice dl Dr. Zsilinszky — nici când n'a fost amenințată de atâtea mari pericole ca astăzi, când se găsește față în față cu o mare tabără a vrăjmașilor... Nici raporturile sociale, nici cele politice nu sunt favorabile; lupta materială a vieții moderne atrage pe mulți dela biserică, săracii se clatină. Politica bisericăscă până acum a fost numai defavorabilă bisericii, pentru-că a pus suflutele slabe în puțință de a și neglija biserică”...

„Generația viitoare trebuie asigurată mai mult pentru biserică, decât cum este astăzi... inteligența trebuie ridicată la conștiința protestantă”.

Eată dar, și pe cei mai încarnați adeprenți de „eri” ai legilor vekerleiane, astăzi deserați, de cruda lor amăgire!

Neînțelegeri între guvernamentali.

De când cu fuziunea apponyistă, în politica economică a partidului de la putere sunt două curente: unul mercantil, nutrit de Ovret, cătră care s'au alăturat și cei din gruparea tiszaică și curentul agrar, în fruntea căror stă chiar ministrul Darányi.

Alăturiierii Darányi, ministrul de agricultură a și luat parte la congresul din Paris al agrarilor, unde a tostat pentru triumful ideilor agrare.

„Pester Lloyd” și „Neues Pester Journal”, organe guvernamentale de altfel, dar amândouă mai presas de toate ovreiești, se aruncă deci cu furie asupra ministrului agrar.

„Pester Lloyd” scrie de pildă:

„La banchetul de încheiere al congresului agrar din Paris, ținut sub presidenția dlui Méline (între noi fie zis: personajul cel mai netrebnic și mai disprețuit în Franța), ministrul nostru de agricultură a ținut un toast pentru triumful ideilor agrare. Întru cât-va e senzațional acest lucru, pentru că la urma urmelor D. Darányi este membru al guvernului, ear nu reprezentant al d-lor conți Károlyi Sándor și Zsilinszky Robert... Ca circumstanță atenuantă nici nu i-se poate socoti d-lui Dr. Darányi de cât cel mult împregiurarea, că d-sa nu știe ce va să zică ideile agrare, pentru al căror triumf se entusiasmează. Suntem foarte dispuși a-i atribui această nepricepere. Serios! Pentru-că tu ne putem închipui, ca dl Darányi să se fi dus la Paris numai pentru a demonstra în contra politicii lui Széll. Așa ceva putea să facă aici, acasă, cu mult mai mare efect, pur și simplu demisionând.”

Ziarele maghiare sosite azi din Budapesta spun, că incidentul se va discuta în consiliul de miniștri ce se ține azi și e probabil, că nu Darányi va demisiona, ci oberrabinerul va cere frumos iertare, căci nu este permis a li-se da ovreilor nas prea mare, când și de altfel s'au obrăznicit rău.

† Teodor Pap.

Zarand, 7 Iulie.

A murit veteranul avocat Teodor Pap din Baia-de-Criș. Cu el s'a stins cea din urmă figură din Zarand, care ne reamintea viața de mărire românească în acest ținut, bogat în atâtea reminiscențe.

S'a dus fără veste, cum era de văzu'. De mai mulți ani îl stăbise un neînțeles morb de stomac și numai cura, ce-o făcea în toată vara la băile din Karlsbad îl mai ținea își fixase și în vara aceasta ziua de 1 Iulie spre a merge la cură, dar' a fost prea târziu. Desi foarte slab, deja Joi, în 21 Iunie, a avut o pertractare în Baia-de-Criș. Pe la amiază însă l'a apucat morbul atât de vehement, încât după 24 ore s'a putut vedea criza, care după 48 de ore, s'abătă în 23 Iunie la 1 oră d. a. și-a dat sufletul. N'a avut rușenii mai de aproape și lângă patul său a stat până la cele din urmă protopresbiterul Zarandului cu doi profesori dela gimnaziul din Brad, cari au și luat măsurile cuvenite pentru înmormântare.

Înmormântarea a fost Lună, în 25 Iunie la orele 2 d. a. cu o ceremonie deamă de răposatul. Serviciul divin l'au făcut protopopii: Vas. Damian al tract. Zarand și Groza al tract. Halmagiu, 11 preoți și 2 capelani; ear' răspunsurile le-au dat două coruri: al studenților dela gimnaziul din Brad și al industriașilor din Halmagiu, conduși de învăț. Vidu. Cosciugul, dus pe carul mortuar din Brad, a fost însoțit de corpul profesoral dela gimnaziul din Brad, în frunte cu directorul gimnaziului, de elevii gimnaziului din Brad, de corpul avocaților de aici, de toți oficialii judecătorești din Baia-de-Criș, de corpul oficialilor dela perceputor, precum și a celor dela pretură și de pompieri din Baia-de-Criș. Toată inteligența română din Brad, Baia-de-Criș și gur l'au însoțit până la mormânt.

În cimitirul istoric al bisericii din Tebea, de-a dreapta lui Iancu, la umbra goronului lui Horia, se vede din drumul țent cel mai nou mormânt: mormântul fericitului Teodor Pap.

Era bătrân și de etate (născ. la 1838), dar' mai ales de boală; avea destule momente de indispoziție, dar', când era vorba de afaceri de interes național, totdeauna a fost între cei mai tineri. Locul nașterii sale e comuna Burda în comit Bihorulul. A rămas încurcând orfan de tată și sărac, dar' setea de învățură l'a făcut să învingă toate greutățile. A studiat gimnaziul în Beiuș și Academia de drept în Oradea-mare cu ajutor. A fost scurt timp pretore în Beiuș, apoi în comit. Zarand pe timpul fericitului comite-suprem Ionescu. În urmă s'a făcut avocat.

La toate mișcările mai însemnate naționale și bisericăști a luat parte. Desi bătrân și slab, n'a hesitat un moment a face parte din deputația, care a prezentat memorandumul la monarhul; totdeauna a fost delegatul Zarandului la conferențele naționale. Ori-ce acțiune, ori-că mișcare spre bine în cauze naționale îl încalza și o-i-ce s'agnare îl indigna peste măsură.

Nu avea fire de bătrân conservativ, ci era între cei mai avântați și adese-ori se exprima foarte necrățător la adresa acelora, cari făceau să se îngroade chestia națională.

Avea o deosebită dragoste către timpurile și ori-unde, în Sibiu, ori în Arad, când mergea, căuta a se încunguira de tineri. A întreținut legătură de prietenie cu toți fruntașii vieții noastre românești și despre unii, cari au fost mai bătrâni ca el, vorbea cu mult respect, spunând mereu episoade din viața lor. Episoadele din viața lui Avram Iancu, publicate în „Revista Orăștiei” în a. 1895, de fericitul a fost comunicate.

Cu un fel de fanatism vorbea despre oamenii noștri de știință, pe cari i-a cunoscut, în special despre fericitul Dr. George Popa.

Cu profesorii gimnaziului din Brad întreținea legături intime, interesându-se foarte de-aproape despre progresul la acest gimnaziu. A fost episcopul fondului gimnaziului și avocatul fondului. La ori-ce colecție pentru fondurile ținătoare de gimnaziu, era între cei dintâi contribuenți. Ideea lui era completarea gimnaziului din Brad la 8 clase.

A agonisit o avere considerabilă și lăsat ca erede universal al său fondul gimnaziului rom. gr. or. din Brad.

Încheiu cu cuvintele din urmă ale vîbirii funebrele ținută de prof. V. Damian.

*Că luptă bună te-ai luptat,
Credința veche ai păzit
Și crucea sfânt'a ajutat
S'aflăm lumanul cel dorit!*

*Nu mai robim în nopți adânc,
De când Lumină ni-ai crescut,
Și nu ne-om mai țiri pe brânci
Spre tainicul Necunoscut!..*

*Busola mințit ni-ai aflat
Și-al inimii curat isvor,
Și Dumnezeu n'a mai lăsat
Să peară orb acest popor;*

*Vederi să aibă, clare, mari,
Și să-și cunoască 'naltul țel, —
Eroii vechi și legendari
Să se renască 'n sin la el...*

*Apostolii, din lume duși
Ș'apostolii Luminii, azi,
Ț-au fost din cer anume puși
S'aprinde sângele 'n obrăzi,*

*Și sus, în răsărit, privind
Cu fruntea noastră nepătați,
Să ne simțim întinerind
De glasul lor redeșteptăți.*

*Cinci-zeci de ani ai dat mereu
Vlăstare neamului pe-ales;
Cinci-zeci de ani, cu Dumnezeu,
Tot roadă bună ai cules!..*

*Cultura-i soarele slăvit,
Cărui ne-ai închinat cu drag,
Si-ți țelul, care l'am zărit
Cu aur scris pe mândru-'ți steag.*

*Fii, dar, încununat cu flori,
Palate scump și aurit:
Ear sinul tău să dea comori,
Ce 'n veți vor fi făr' de sfirșit!*

Covăsinț, Iun. v. 1900.

Preot Al. Munteanu al lui Vasile.

„N'a avut erezi, dar 'și-a făcut erezi
fi naționale noastre, cari vor binecuvânta
vechii memoria lui.

„Cu ei a picat cel din urmă arbore
din codrul vieții românești de odinioară în
Zarand. Fie, ca din fructele ostentelilor,
să se facă tot atâția stejari ai unei
nove și viguroase vieți românești!

X.

Din România.

Suveranul în reședința de vară.

Dumicecă la orele 12 din zi M. M.
L. L. Regele și Regina, A. A. L. L. R.
Principele Ferdinand și Prințesa Maria,
împreună cu micul Prinț au sosit la Si-
naia, venind din Capitala București.

Gara din Sinaia era frumos decorată
cu verdețuri și drapele.

Pe peronul gării era lume multă, per-
soanele oficiale erau în mare tinută.

În sala de așteptare se aflau: ministrul
laibei, marchizul Beccaria d'Incise, precum
și ministrul Austro-Ungariei, Germaniei și
Serbiei, și colonelul Trotter, care ține locul
ministrului Angliei etc.

Împreună cu familia regală, au sosit:
domnii Filipescu, marele mareșal al Curții
generale Văduțiu, șeful caei regale mili-
tare, d-na Olga Mavrogheni, mare doamnă
de onoare a M. S. Reginei, precum și d-nele
de onoare și aghiotanții de serviciu. D.
Dell'Orso, secretarul M. S. Reginei, precum
și generalul Robescu, șeful casei militare
a A. S. R. principelui Ferdinand.

Când M. S. Regina s'a dat jos din
vagon, a mers drept în sala de așteptare,
unde s'a întreținut aproape o jumătate de
oră cu membrii corpului diplomatic și cu
alte persoane de distincție ce se aflau
acolo. În timpul acesta M. S. Regele a vor-
bit cu toți ofițerii de vizatori ce se aflau
pe două rânduri închizând pasajul de
la vagon până la saloanel de așteptare.

Toți ofițerii au fost recomandați M.
S. Regelui de către majorul comandant al
batalionului. După aceasta, M. S. Regele a
intrat în saloan și s'a întreținut cu perso-
anele de față.

La 12 ore și jumătate trăsura regală a
pormit la castelul „Peleş” în prima trăsură,
trăsă de 4 cai pony, au luat loc MM. L. L.
Regele și Regina. În a doua trăsură, la
care erau înhamate 4 cai frumoși roșii, au
 luat loc Prințul Ferdinand și Prințesa Ma-
ria și micul prinț Carol și Elisabeta.

Corpurile legiuitoare.

Un confrate bucureștean dă ca sigură
știri, luată din isvor pozitiv, că ori-ce nou
arajament ministerial s'ar face, după-cum
este în perspectivă, ori-ce combinații sau
remaniere, Corpurile legiuitoare nu vor mai
fi convocate la nici un caz, până la 15 No-
vembre, data hotărâtă a deschiderii Parla-
mentului.

Ovrii.

Ziarele din Capitală află, că ziarul oș-
cios turcesc, „Servet”, din Constantinopol
scrie, că toți consuli turcești din România
au primit ordinul de a nu mai viza paș-
apoartele ovriilor, cari voiesc să emigreze
în Turcia.

Poliția capitalei va libera, cu înțepere
dela 20 Iulie st. v. bilete de liber parcurs,
până la Brăila și de-acolo la Rotterdam pe
vapoarele serviciului maritim român, pentru
toți ovrii, cari vor să emigreze.

— Una la zi. —

„Cocoana” caniculă, care a bătut în
septămăna trecută, a fost obiectul de pre-
ocupare a enciclopedistului angajat să
scrie și la „autorizata” din Sibiu. În ace-
astă cronică adică, în care apostrofa că al-
tă petrec „la băi și locuri de molatoc zefir
de brădet”, robotul enciclopedist mai spu-
nea:

„Prin Sibiu încă s'î face orgiile co-
coana caniculă deja de Duminecă. Ce-i drept
camen n'au căzut pe străde, ca în Buda-
pesta, căci sunt doar mai vinjeși dar pen-
tru aceea totuși mulți înși, căiului de nă-
dăful zilei, oțtează necăjiți: răi înțec cu
dragostea, cocoana caniculă, că n'ă prăpă-
desit.” Singurii proprietarii stabilimentelor
de scaldă se bucură de sosirea cocoanei”.

Va să zică proprietarii stabilimentelor
de băi din Sibiu sunt niște craidoni, cari
abea apucă s-o vadă pe cocoana caniculă.
Par-că-i vezi stând la casa stabilimentului
și nicând: poftiți, cocoană, poftiți!

Așteptăm să citim și despre durerea
proprietarilor de scăzi, acum, că cocoana
caniculă a trecut și să citim și despre bu-
curia robotului, care, desigur nu mai a-
sudă fabricând frase enciclopediste!

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament
pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI”

Cu condițiunile de abonament, în-
semnate și în fruntea foii, cari sunt cele
următoare:

	In Monsrehie:	
Pe un an	Cor.	20.—
Pe 1/2 an		10.—
Pe 1/4 an		5.—
Pe o lună		2.—

Pentru România și străinătate:
Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru
popor, cu cor. 4 pe an, având o în-
tindere de 8 pagine, cele 4 pagine al-
foi de zi, plus un adaus poporal de 4
pagine.

Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamente-
lor pentru regulata expedare a
foii.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și anumit pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însem-
nate cât se poate de corect și le-
gibil. Domnii abonați vechi sunt
rugați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în cari
li-s'a trimis „Tribuna Poporului”
pană acum.

Administrația
„TRIBUNEI POPORULUI”.

Noutăți

Arad, 11 Iulie 1900.

Dela Consistoriu. Eri, 10 Iulie
n., senatul școlar al Consistoriului
aradan a ținut o ședință, în care s'au
rezolvat mai multe chestii școlare.

Un general de inimă. Coman-
dantul corpului de armată VII. din
Timișoara, generalul Schwitzer, a dat
zilele aceste un ordin, în care dis-
pune, ca în timpul căldurilor mari de
peste vară, trupele numai dimineața
dela orele 5 până la 9 să fie scoase
la exerciții; ear după acestea fecio-
rilor să li-se dea baie și odihnă.

Cas de moarte. Dl Gavriil
Cosma, avocat în Beiuș, a îndurat o
cumplită lovitură a sorții. Lumina
ochilor lui, draguțul și voinicul său
fiu Tică (Partenie) s'a mutat ca un
ângerăș, la cele eterne. Prietăscă
părintii întristați, atât de aproape de
noi, condolențele noastre.

Cununia priințiară. Eri a fost cununia
princesei Maria-Luiza de Cumberland cu
principele Maximilian de Baden în Gmun-
den. În fruntea înalților nuntași era M. Sa
Monarchul nostru.

„Arad és Vidéke”, ziarul kossuthistilor
ovrei din loc, în prim-articol său de ieri
zice, că are dreptate China să omoare
pe Europeanii cari au năpăstuit-o.

Foarte bine. Dar' atunci de ce strigă
contra României, care dă până și bilet

gratis, numai să scape de perclunații cari
o năpăstuesc? Numitul ziar se pare de
altfel că ține să fie totdeauna „extravurst”,
câct ne aducem aminte: aproba și lupta
Englezilor contra Barilor și publica cu pre-
dilecție tot ce prezenta pe Burt în lumină
sombă.

Ungurii în America. span ziarele
patriotice, se sporesc așa de mult, că au
vre-o 12 ziare în diferite orașe. Sease
din aceste ziare s'au înființat în anul acesta.

Ceea-ce probează, că delapidările de
banii publici mai ales în anul acesta sunt
la ordinea zilei.

Intre „redactorii” ziarelor sunt tot
domni cu titluri academice, ceea ce dove-
dește, că în Ungaria mai ales domni fură.

Ministrul Hegedüs acasă. După un
turneu de câteva zile printre scumpii Sécui
și prudenții Șoși, pe cari l'a „felicitat” cu
sfaturile sale patriotice, — ministrul de co-
merciu Hegedüs Sándor s'a întors alaltăieri
la Budapesta.

Urmasul lui Muraviev. Ziarul ber-
linez „Tageblatt” i-se anunță din Petersburg,
că cercurile hotărâtoare ale curții ruscăi
ar dori pe contele Ignatiev ca ministru de
externe. Cercurile acestea accentuează, că
contele Ignatiev în anii 1859—1860 a avut
succese mari în Peking și că el e cel mai
temerar canoșcător al relațiilor din China.
De presinte contele Ignatiev se află în stră-
inătate.

Cas de moarte. În 5 Iulie n. a. c.
a răposat în Viena în sanatoriul Fürth,
doctorul Ioan Oroviceanu, medicul primar
al spitalului din Saveri în județul Droboiu,
(România) și medic căpitan i. r.

Decedatul a luat parte la luptele de
la Plevna și pe câmpul de războiu a fost
decorat. Un morb greu și fără milă l'a
tăiat fiul vieții în al 49-lea al etății.

Colonia: studențimea română din
Viena a luat parte în număr destul de în-
semnat la înmormântarea acestui brav Ro-
mân. — Fie-i țărta ușoară!

Dela încreștinarea Ungurilor
se împlinesc acum tocmai 900 de ani
și tot atâția și dela întemeierea re-
gatalui ungar. Din incidentul acestui
eveniment memorabil, Ungurii creș-
tini se prepară să aranjeze festivi-
tăți mari, îndeosebi la Strigoniu, re-
ședința arhiepiscopului-primat al
terii, în zilele 14 și 15 August a. c.
Dacă Maghiarii au ajuns să serbeze
și jubileul acestor două mari eveni-
mente în viața lor bisericească și so-
cială, — aceasta au s'o mulțamească
la locul întâiu primului și înțeleptu-
lui lor rege, Sftului Stefan, ale cărui
sfaturi și învățături, nu prea-s dis-
puși epigonii patrioți a le urma.

Vor medita ei oare la serbarea
acestui jubileu și asupra întrebării:
Intru-cât și-au schimbat, în acest timp
de 900 ani, firea și moravurile atuse
cu ei de-acasă, din fundul Asiei?

Li-am pute și noi servi cu date
la rezolvarea precisă a întrebării.

Temperatura, după cele câte va zile
de caniculă, în urma ploilor, s'a recit
în toată țeara astfel, că ne am găsi par-că
târziu în toamnă. Pe Alpii austriaci, cum
se scrie, a început chiar să ningă.

Necrolog. Ni se anunță vestea tristă,
că Dimitrie Iorgi, great gr. or., a răposat
în 5 Iulie st. n. peste noapte după lungi și
grele suferințe, ear' înmormântarea i-s'a
făcut în 6 Iulie st. n. în cimiterul gr. or.
din Ghilad.—Il deplânge neconsolată o fa-
milie numeroasă. Fie-i țărta ușoară și
memoria binecuvântată!

Petrecerea călțunilor români din
Arad. „Asociațiunea călțunilor români din
Arad” aranjează mâine, în ziua de Sân-Petru
și Pavel, 29 Iunie v. (12 Iulie n.) în gră-
dina ospăriei Stefan Szabó (colțul stradei
Ujterem și al pieții Kelemen) din Arad:
Petrecere socială cu joc, la care invită, în
numele „Societății călțunilor români din
Arad”: Atanasiu Vuc, președinte. Începutul
la 8 ore seara. Prețul de intrare: 40 cr.
(80 bani) de persoană; de familie 80 cr.
(1 cor. 60 bani) Venitul curat e destinat
fondului de binefacere al „Societății”.

— Suprasolvirile se vor evita în foile ro-
mânești.

Reuniunea română de cântări și mu-
sică din Lugoj aranjează Joi, în 29 Iu-
nie (12 Iulie n.), 1900 în grădina „Concor-
diei”, ear de va ploua, atunci va arangea
Sâmbătă, în 1/14 Iulie concert popular, îm-
preună cu petrecere și dans, la care invită
Comitetul. Prețurile de intrare: de persoană
1 coroană, de familie 2 cor. 40 finii. Ve-
nitul curat este destinat pentru fondul „Re-
uniunii române de cântări și musică din Lu-
goj”. Începutul la 9 ore seara. Programul:
G. Musicescu: „Copii ai patriei iubite” (cor
mixt); I. Vidu: „Cântec de primăvară” (cor
pentru trei voci fem.); C. Dimitrescu: „La
mijloc de codru des” (cor de bărb.); I. Cos-
tescu: „Revelarea patriei” (pentru trei voci
fem.); C. Dimitrescu: „La o rândunică” (cor
de bărb.); I. Vidu: „Sus, băieți” (pentru
trei voci fem.); B. Janko: „Haj” (cor de
bărb.); A. Adam: „Juniea parisiană”
(cor mixt).

Meseriașii români din Turda invită
la petrecerea împreună cu concert și de-
clamațiuni, ce vor arangea Duminecă, în
22 Iulie st. n. a. c. în sala „Hotel central”.
Începutul la 8 oare seara. Prețul de intrare
de persoană 1 cor. 20 fl.; de familie 3
coroane, peste 3 membri de fiecare 1 cor.
Venitul curat e destinat pentru ajutorarea
tutălăcilor meseriașilor lipsiți de mijloace.
Ofertele marinimioase sunt a se adresa dlui
Iosif Urcau, măsar. Programul producțiunii
e bine ales și variat.

Știre musicală. „România Musicală”
din București scrie, că la concertele Con-
servatorului din Lipsca s'a pus în repetiție
o Suită pentru orchestră (Aubade, Aven,
Gaudriole și Danse enfantine), compuse de
tinșul Andreiu Borjovan, fiul d-lui prof.
Borjovan din București, unde tinșul artiat
a urmat cursurile măestrului Ștefănescu.
Compoziția cea mai nouă a tinșului debu-
tant se caracterizează printr'o vigoare ro-
mânească, prin delicatețea franceză și prin lo-
gică neaștească... Tinșul dirigent Andreiu
fetele colige li surid, orchestra li încon-
joară și feliță, dela un colț al salet doi
profesori zimbesc compozitorului...

AVIS!

Spre a ne pute orienta cu privire la
încuștirarea oaspeților și acuirea trăsuri-
lor de lipsă, precum și pentru orientarea
otelierului concrezut cu servirea banchetu-
lui, rugăm pe toți cei ce vor participa la
adunarea societății pentru fondul de teatru
român ce se va ține în zilele 22 și 23
Iulie a. c., să binevoiască a se înștiința
la adresa subscrișului Dr. Laurențiu Pop,
advocat în Abrud, cel mult până în 15 I.
c., anunțându-ne totodată, dacă dorește a
lua parte și la banchet.

Este în interesul onorațiilor oaspeți, ca
să se însinua la timp, ca să nu fie expuși
neplăcerii de a nu afla trăsuri la îndemână
și să nu întâmpine greutăți la încuștirare
și la participarea la banchet.

Abrud, 6 Iulie 1900.

Dr. Laurențiu Pop, Petru Macaveiu,
pres. com. de încuștirare. secretarul com. de
încuștirare.

ULTIME ȘTIRI.

Războiul din China.

Berlin, 10 Iulie. Puterile eu-
ropene au căzut de acord, ca Ja-
ponia să opereze în China cu mai
mare putere armată, dar fără a
se împărtăși de favoruri speciale.

LONDRA, 10 Iulie. În ziua de 30
Iunie împărăteasa văduvă din nou a luat
în mâinile sale guvernarea împărăției. Pe
Jung-Lut l'a numit ministru-president și
a trimis la Nanking un curier, care face
pe zi 100 miliori, să ducă mulțumita ei
vice-regelui Jung Ciung pentru fidelitatea
lui, provocându-l totodată să apere pe
străin.

ROMA, 10 Iulie. Nepotul regelui
Umberto, contele de Turin, s'a adresat
ministrului de războiu al Italiei, ca să-l
trimită în China cu o expediție de
trupe. Ofițerii destinați pentru această
expediție au plelat azi la Neapol.

Editor: Aurel Popovici-Barciannu.
Redactor: Ioan Bășar Ștrianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se socotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 10 Iulie n. din Budapesta

Grâu în Octomvrie	cor.	7.83—7.84
Secară		6.24—6.85
Ovăș		5.74—5.76
Cucuruz pe Iulie		5.23—5.24

Prețurile dela 6. Iulie din Arad:

Grâul cel mai bun	cor.	7.32—7.40.
Cucuruz		5.25—5.45.
Săcară		5.60—5.80.
Orz		5.50—5.60.
Ovăș		4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n.	9.48	vând	9.52
Lire turcești		—		—
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 a		126.—		12.—
Galbeni		5.58		5.68
Napoleon-d'or		9.48		9.55
100 Marco germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

S p i r t :

		25 Aprilie
Spirit rafinat; cu toptanu		115.—
" " cu micu		118.—
" brut cu toptanu		113.—
" " cu mic		116.—

„Noua Revistă Română“, organ pentru politică, literatură, știință și artă, ce apare la 1 și 15 a fiecărei luni, în Nr. 12. (Vol. 1.) din 15 Iunie v. 1900 are următorul sumar:

Cronica politică și economică: Constantin I. Moteanu: — Situația financiară și datoria publică. A. D. Damianoff: — Băncile de emisiune și circulațiunea monetară. (In special Banca-Națională română). *Literatură:* Ioan Pop Reteganul: — Firuța Nuțului (novelă). Sim. Fl. Marian: — Musca rea. *Psicho-Fiziologie:* Dr. Birman: — Despre timiditate. *Note și discuțiuni:* T. Dușescu Duța: — Poesia noastră populară. *Mișcarea literară și științifică:* Dr. Zosin: Substratul patologie în pesimismul contemporan. — Aurei Onciul: Dreptul administrativ român (de Dr. George Popovici). — Ioan Socaciu: Idei fundamentale în economia politică și o nouă teorie sociologică. — S. Ordeanu: Eminescu pesimist, profet și economist. — Notițe bibliografice. *Suplimentul I:* Chestionar privitor la psihologia poporului român de G. Coșbuc, Ang. Dămetrescu, O. Densusianu, C. Rădulescu-Motru. — Căntecele haiducești de Filip Drugescu. — Expoziția de tablouri în marele palat de cristal din München de Ulpiu Traian Mihailu. *Suplimentul II:* Clopotele, de Du Midi. — Plurașul (poesie), de G. Mugur. — Pensionarii, de I. D. Manolache. — Primăvara (pastel), de Paul St. Ionescu. — Cineinat Pavelea (fantasiu), de I. I. Sceopul.

Prețul unui exemplar (în toate țările uniunii postale) 1 leu; ear' abonamentul: în toate țările uniunii postale: Pe un an lei 24, Redacția și administrația: Pasagiul Român, 20 — București.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricoli în străinătate; Statistica receltei; Grânare (Patule) de rezervă; Reservisti economi; „Reuniunea română agricolă din comit. Sibiiului. — Revista financiară: Situațiunea. — Cronică: Anchetă pentru program european în mersul trenurilor; Trenuri accelerate în Transilvania; Scutirea de ontribție a hârtiilor de stat; Datoria flotantă a monarhiei. — Literatură: „Buna chivernisală“. — Trageri la sorți. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiuni la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale istoriei de A. D. Xenopol.

In atențiunea domnilor învățători români. *Adresem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. unq. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmita pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“*

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 6 (din Iunie) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare și încheiere). — Modele de lecțiuni: Cumpenile și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — (Urmare și încheiere). — Școala învățătorului sau familia părinților poartă vina, că adesea din copiii trecuți și prin cea dintâiu es indivizi cu caractere slabe, de Ioan Paicu, învăș. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi. Corespondență.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor nostri.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	—	2,50
7.) „Războiul pentru neatârnavare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1,20
Prețul „Coroanei“	—	1,60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	—	3,60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	—	1,60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	—	1,50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	—	1,20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fle-care ep 10 fleri spese postale.